

Objawienie Jana

Rozdział 1

Wprowadzenie

1. Objawienie Jezusa Pomazańca, które dał Mu — Bóg, [by] pokazać — sługom Jego co musi stać się w krótkce, i oznaczył posławszy przez — zwiastuna Jego — słudze Jego Janowi, 2. co zaświadczył — słowo — Boga i — świadectwo Jezusa Pomazańca, ile zobaczył. 3. Szczęśliwy — czytający i ci słyszący — słowa — prorocstwa i strzegący — w nim, które są napisane, — bowiem czas bliski.

Powitanie

4. Jan — siedmiu zgromadzeniom — w — Azji: łaska wam i pokój od [Tego co] był i [co] jest i [co] przychodzi, i od — siedmiu Duchów — przed — tronem Jego, 5. i od Jezusa Pomazańca, — świadka — wierneho, — pierworodnego — [spośród] martwych i — władca — królów — ziemi, — kochającego nas i uwalniającego nas z — grzechów naszych w — krwi Jego, 6. i uczynił nas królestwem, kapłanami — Boga i Ojca Jego, Jemu — chwała i — moc na — wieki — wieków. Amen. 7. Oto przychodzi z — chmurami, i zobaczy Go wszelkie oko i którzy Jego przebili, i będą uderzać się w pierś przez Niego wszystkie — plemiona — ziemi. Tak, Amen. 8. JA JESTEM — Alfa i — Omega, mówi Pan — Bóg [co] był i [co] jest i [co] przychodzi, — Wszchemogący.

Wizja Syna Człowieczego

9. Ja Jan — brat wasz i współuczestnik w — ucisku i królestwie i wytrwałości w Jezusie, stałem się na — wyspie — która jest nazywana Patmos dla — słowa — Boga i — świadectwa Jezusa. 10. Stałem się w Duchu w — Pański dzień i usłyszałem za mną głos wielki jak trąby 11. mówiący: Co widzisz, napisz w zwoju i poślij — siedmiu zgromadzeniom, w Efezie i w Smyrnie i w Pergamonie i w Tiatyrze i w Sardes i w Filadelfii i w Laodycei. 12. i odwróciłem się [by] widzieć — głos, który mówił za mną, i odwróciwszy się zobaczyłem siedem świeczników złotych, 13. i w środku — świeczników podobnego Synowi Człowieka, który jest ubrany w sięgającą stóp [szatę] i który jest przepasany na — piersiach pasem złotym. 14. — Zaś głowa Jego i — włosy białe jak wełna, białe jak śnieg, a — oczy Jego jak płomień ognia, 15. a — stopy Jego podobne do mosiądzu jak w piecu rozpalonym, a — głos Jego jak wołanie wód wielu, 16. i mający w — prawej ręce Jego gwiazd siedem i z — usta Jego miecz obosieczny ostry wychodzący i — wygląd Jego jak — słońce świecące w — mocy Jego. 17. i kiedy zobaczyłem Go, upadłem do — stóp Jego jak martwy, i położył — prawą [rękę] Jego na mnie mówiąc: Nie bój się, JA JESTEM — pierwszy i — ostatni 18. i — Żyjący i stałem się martwy i oto żyjący jestem na — wieki — wieków, i mam — klucze — śmierci i — otchłani. 19. Napisz więc co ujrzałeś i co było i co zamierza stać się po tym. 20. — Tajemnicę — siedmiu gwiazd co ujrzałeś na — prawej mej, i — siedem

świeczników — złotych: — siedem gwiazd zwiastunami — siedmiu zgromadzeń są, a — świeczników — siedem siedmioma zgromadzeniami są.

Rozdział 2

List do Efezu

1. — Zwiastunowi — w Efezie zgromadzenia napisz: To mówi — trzymający — siedem gwiazd w — prawej Jego, — chodzący w środku — siedmiu świeczników — złotych. 2. Znam — dzieła twe i — trud i — wytrwałość twą, i że nie możesz znieść złych, i wypróbowałeś — mówiących o sobie "Wysłannicy" a nie są, i znalazłeś ich fałszywymi. 3. i wytrwałość masz, i zniósłeś dla — imienia Mego, i nie znużyłeś się. 4. ale mam przeciw tobie, że — miłość twą — pierwszą opuściłeś. 5. Pamiętaj więc skąd spadłeś, i zmień myślenie i — pierwsze dzieła uczyn. Jeśli zaś nie, przychodzę [przeciw] tobie i poruszę — świecznik twój z — miejsca jego, jeśli nie zmienisz myślenia. 6. ale to masz, że nienawidzisz — dzieł — Nikolaitów, co i ja nienawidzę. 7. — Mający ucho niech usłyszy jak — Duch mówi — zgromadzeniom. — Zwycięzającemu dam jemu zjeść z — drzewa — życia [co] jest w — Ogrodzie — Boga.

LIST DO SMYRNY

8. A — zwiastunowi — w Smyrnie zgromadzenia zapisz: To mówi — pierwszy i — ostatni co stał się martwy i ożył 9. Znam twój — ucisk i — ubóstwo, — ale bogaty jesteś — i — bluźnienie od — mówiących, [że] Judejczykami są sobie samym, a nie są ale zgromadzeniem — oskarżyciela. 10. Nie bój się co masz wycierpieć. Oto zamierza wtrącać — przeciwnik z was do więzienia, aby wypróbowani zostalibyście i będziecie mieć ucisk dni dziesięć. Stawaj się wierny aż do śmierci, a dam ci — wieniec — życia. 11. — Mający ucho niech usłyszy jak — Duch mówi — zgromadzeniom. — Zwycięzający — nie doznałby niesprawiedliwości od — śmierci — drugiej.

List do Pergamonu

12. A — zwiastunowi — w Pergamonie zgromadzenia zapisz: To mówi — mający — miecz — obosieczny — ostry 13. Wiem gdzie mieszkasz: gdzie — tron — oskarżyciela a trzymasz się — imienia Mego, i nie wyparłeś się — wiary Mej i w — dniach Antypasa — świadka Mego — wiernego Mego, co został zabity u was, gdzie — oskarżyciel mieszka. 14. Ale mam przeciw tobie trochę, że masz tam trzymających się — nauki Balaama co nauczał — Balaka rzucić obrazę przed — synów Izraela, [aby] zjeść ofiarowanych bóstwom i popełniać nierząd. 15. Tak masz i ty trzymających się — nauki — Nikolaitów podobnie. 16. Opamiętaj się więc, jeśli zaś nie, przychodzę [przeciw] tobie szybko i będę wojować z nimi — — mieczem — ust Moich. 17. — Mający ucho niech usłyszy jak — Duch mówi — zgromadzeniom. — Zwycięzającemu dam mu — manę — ukrytej, i dam mu kamyk biały, i na — kamyku imię nowe zapisane, [co] nikt nie zna jeśli nie — biorący.

LIST DO TIATYRY

18. A — zwiastunowi — w Tiatyrze zgromadzenia zapisz: To mówi — Syn — Boga, — mający — oczy Jego jak płomień ognia, i — stopy Jego podobne do mosiądzu 19. Znam twe — dzieła i — miłość i — wiarę i — służbę i — wytrwałość twą, i — dzieł twych — ostatnich więcej — [od] pierwszych. 20. Ale mam przeciw tobie, że pozwalasz — kobiecie Jezebel, — mówiącą samej sobie prorokinią, a naucza i zwodzi — Me sługi, uprawiać nierząd i zjeść ofiarowane bóstwom. 21. I dałem jej czas, aby zmieniłyby myślenie, i nie chce zmienić myślenia z — rozpusty jej. 22. Oto rzucam ją na łożo i — cudzołożących z nią w ucisk wielki, jeśli nie upamiętają się z — dzieł ich. 23. I — dzieci jej zabiję na śmierć, i poznają wszystkie — zgromadzenia, że JA JESTEM — badający nerki i serca, i dam wam każdemu według — dzieł waszych. 24. Wam zaś mówię — pozostałym — w Tiatyrze, ilu nie mają — nauki tej, którzyście nie zobaczyli — "głębin — oskarżyciela", jak mówią, nie rzucam na was innego brzemienia. 25. Ale [co] macie, uchwycie się aż — — przyszedłbym. 26. I — zwyciężający i — strzegący aż do końca — dzieł Mych, dam mu władzę nad — narodami 27. i paść będzie je — laską żelazną, jak — rzeczy — gliniane są kruszone, 28. jak i Ja wziąłem od — Ojca Mego, i dam mu — gwiazdę — poranną. 29. — Mający ucho niech usłyszy jak — Duch mówi — zgromadzeniom.

Rozdział 3

LIST DO SARDES

1. A — zwiastunowi — w Sardes zgromadzenia napisz: Te mówi — mający — siedem duchów — Boga i — siedem gwiazd. Znam twe — dzieła, że imię masz, że żyjesz, lecz martwy jesteś. 2. Stawaj się czuwającym i utwierdź [co] pozostało, [a] co miało umrzeć. Nie bowiem znalazłem twe dzieła dopełnione przed — Bogiem Moim. 3. Pamiętaj więc jak przyjąłeś i usłuchałeś, i strzeż i zmień myślenie. Jeśli więc nie będziesz czuwać, przyjdę jak złodziej, i nie — będziesz wiedzieć [o] jakiej godzinie przyjdę na ciebie. 4. Ale masz trochę imion w Sardes co nie splamiły — szat ich, i będą chodzić ze Mną w [szatach] białych, gdyż godni są. 5. — Zwyciężający tak okryje się w szaty białe, i nie — zostanie wymazane — imię jego, ze — zwoju — życia i wyznam — imię jego przed — Ojcem Mym i przed — zwiastunami Jego. 6. — Mający ucho niech usłyszy jak — Duch mówi — zgromadzeniom.

LIST DO FILADELFI

7. A — zwiastunowi — w Filadelfii zgromadzenia napisz: Te mówi — święty, — prawdziwy, — mający — klucz Dawida, — otwierający i nikt [nie] zamknie, i zamykającym a nikt [nie] otwiera. 8. Znam twoje — dzieła. Oto daję przed tobą drzwi otwarte, które nikt [nie] może zamknąć ich; gdyż małą masz moc, a ustrzegłeś Me — słowo i nie wyparłeś się — imienia Mego. 9. Oto daję z — synagogi — oskarżyciela, — mówiących o sobie samych, [że] Judejczykami są, a nie są ale kłamią. Oto uczynię ich aby, przyjdą

i pokłonią się przed — stopami twymi i poznają, że Ja ukochałem cię, **10.** bowiem ustrzegłeś — słowo — wytrwałości Mejs, i ja ciebie ustrzegę od — godziny — próby — mającej przychodzić na — zamieszkujących całą [ziemię], doświadczyć — mieszkających na — ziemi. **11.** Przychodzę szybko: trzymaj [co] masz, aby nikt [nie] wziął — wieńca twego. **12.** — Zwycięzającego uczynię go filarem w — świątyni — Boga Mego, i na zewnątrz nie — wyjdzie już, i napiszę na nim — imię — Boga Mego i — imię — miasta — Boga Mego, — nowego Jeruzalem, które zstępuje z — nieba od — Boga Mego, i — imię Me — nowe. **13.** — Mający ucho niech usłyszy jak — Duch mówi — zgromadzeniom.

List do Laodycei

14. A — zwiastunowi — w Laodycei zgromadzenia napisz: Te mówi — Amen, — świadek — wierny i prawdziwy, — początek — stworzenia — Boga. **15.** Znam twe — dzieła, gdyż ani zmiany jesteś ani gorący. Obyś zimny był lub gorący. **16.** Tak, że letni jesteś, a ani gorący ani zimny, zamierzam cię wypluć z — ust Moich. **17.** Gdyż mówisz, że: Bogaty jestem i wzbogaciłem się i nic [nie] potrzebę mam, i nie wiesz, żeś ty jesteś — nieszczęsny i pożałowania godny i biedak i ślepy i nagi. **18.** Radzę ci kupić u Mnie złoto wypalone w ogniu, abyś wzbogacił się, i szaty białe, abyś odział się i nie uwidoczniła się — hańba — nagości twojej, i maścią do oczu namaścił — oczy twe, abyś widział. **19.** Ja każdego którego kocham upominam i karzę. Okaż gorliwość więc i zmień myślenie. **20.** Oto stanąłem u — drzwi i pukam. Jeśli kto usłyszy — głos Mój i otworzy — drzwi, wejdę do niego i będę jadł z nim i on ze Mną. **21.** — Zwycięzającemu dam mu usiąść ze Mną na — tronie Mym, jak i ja zwyciężyłem i usiadłem z — Ojcem Mym na — tronie Jego. **22.** — Mający ucho niech usłyszy jak — Duch mówi — zgromadzeniom.

Rozdział 7

WIZJA ODKUPIONYCH - ZAPIECZĘTOWANIE 144000

1. Po tym zobaczyłem czterech zwiastunów stojących na — czterech narożnikach — ziemi trzymających — cztery wiatry — ziemi, aby nie wiałby wiatr na — ziemię ani na — morze ani na wszelkie drzewo. **2.** I zobaczyłem innego zwiastuna wychodzącego od wschodu słońca, mającego pieczęć Boga Żywego, i krzyknął głosem wielkim — czterem zwiastunom co zostało dane im uczynić niesprawiedliwość — ziemi i — morzu, **3.** mówiąc: Nie uczynilibyście niesprawiedliwości — ziemi ani — morzu ani — drzewom, aż opieczętowałibyśmy — sług — Boga naszego na — czołach ich. **4.** i usłyszałem — liczbę — którzy są opieczętowani: sto czterdzieści cztery tysiące, którzy są opieczętowani z każdego plemienia synów Izraela: **5.** z plemienia Judy dwanaście tysięcy którzy są opieczętowani, z plemienia Rubena dwanaście tysięcy, z plemienia Gada dwanaście tysięcy, **6.** z plemienia Asera dwanaście tysięcy, z plemienia Naftalego dwanaście tysięcy, z plemienia Manassesa dwanaście tysięcy, **7.** z plemienia Symeona dwanaście tysięcy, z plemienia Lewiego dwanaście tysięcy, z plemienia Issachara dwanaście

tysięcy, **8.** z plemienia Zabulona dwanaście tysięcy, z plemienia Józefa dwanaście tysięcy, z plemienia Beniamina dwanaście tysięcy, którzy są opieczętowani.

Wizja odkupionych - przed tronem Boga i Baranka

9. Po tym zobaczyłem i oto tłum wielki, którego policzyć jego nikt nie mógł, z wszelkiego narodu i plemienia i ludów i języków, stojący przed — tronem i przed — Barankiem, ubranych w szaty białe, i palmy w — rękach ich. **10.** I krzyczą głosem wielkim mówiąc: — Zbawienie — Bogu naszemu — siedzącemu na — tronie i — Barankowi. **11.** I wszyscy ci zwiastunowie stanęli wokół — tronu i — starsi i — cztery [istoty] żyjące, i upadli przed — tronem na — twarze ich i oddając cześć — Bogu, **12.** mówiąc: Amen, — błogosławieństwo i — chwała i — mądrość i — dziękczynienie i — szacunek i — moc i — siła — Bogu naszemu na — wieki — wieków. Amen. **13.** I odpowiedział jeden ze — starszych mówiąc mi: Ci — którzy są okryci — szatami — białymi, kim są i skąd przyszli? **14.** i powiedziałem mu: Panie mój, ty wiesz, i powiedział mi: Ci są — przychodzący z — udreki — wielkiej, i wyprali — szaty ich i wybielili je we — krwi — Baranka. **15.** Dla tego są przed — tronem — Boga i służą Mu dniem i nocą w — świątyni Jego, i — siedzący na — tronie rozciągnie namiot nad nimi. **16.** Nie będą głodować już ani będą pragnąć już, ani nie padnie na nich — słońce ani wszelki upał, **17.** bo — Baranek — na środku — tronu pasł będzie ich i wprowadzi ich na życia źródła wód. i zetrze — Bóg wszelką łzę z — oczu ich.

Rozdział 8

Otwarcie siódmej pieczęci i głos siedmiu trąb

1. I kiedy otworzył — pieczęć — siódmą, stała się cisza w — niebie, jakieś pół godziny. **2.** i ujrzałem — siedmiu zwiastunów — w obecności — Boga stojących, i zostały dane im siedem trąb. **3.** I inny zwiastun przyszedł i stanął przy — ołtarzu mając kadzielnicę złotą, i zostało dane mu kadzideł wiele, aby dał [z] modlitwami — świętych wszystkich na — ołtarz — złoty — przed — tronem. **4.** I wzniósł się — dym — kadzenia [z] modlitwami — świętych z ręki — zwiastuna przed — Bogiem. **5.** I wziął — zwiastun — kadzielnicę i napełnił ją z — ognia — ołtarza i rzucił na — ziemię; i stały się grzmoty i głosy i błyskawice i trzęsienie [ziemi]. **6.** A — siedmiu zwiastunów — mających — siedem trąb, przygotowali siebie, aby zatrąbili. **7.** I — pierwszy zatrąbił i stał się grad i ogień który jest zmieszany w krwi i został rzucony na — ziemię; i — trzecia — ziemi została spalona, i — trzecia — drzew została spalona, i cała trawa zielona została spalona. **8.** I — drugi zwiastun zatrąbił; i jakby góra wielka, ogniem zapalona została wyrzucona w — morze. I stała się — trzecia — morza krwią, **9.** i umarła — trzecia — stworzeń — w — morzu, — mających dusze, i — trzecia — statków zniszczona. **10.** I — trzeci zwiastun zatrąbił; i spadła z — nieba gwiazda wielka paląca się jak lampa, i spadła na — trzecią — rzek i na — źródła — wód. **11.** A — imię — gwiazdy mówią — "Piołun". I stała się — trzecia — wód w piołunie, i wielu —

ludzi umarło od — wód, bo stały się gorzkimi. **12.** I — czwarty zwiastun zatrąbił; i została uderzona — trzecia — słońca i — trzecia — księżycy i — trzecia — gwiazd, aby zostałyby zaćmiona — trzecia ich i — dzień nie ukazałby — trzecią jego i — noc podobnie. **13.** I zobaczyłem i usłyszałem jednego orła lecącego na środku nieba, mówiącego głosem wielkim: Biada, biada, biada — zamieszkującym na — ziemi od — pozostałych dźwięków — trąby — trzech zwiastunów — mających trąbić.

Rozdział 9

Piąta trąba i pierwsze Biada!

1. I — piąty zwiastun zatrąbił: i zobaczyłem gwiazdę z — nieba spadającą na — ziemię, i został dany jej — klucz — studni — otchłani. **2.** I otworzyła — studnię — otchłani: i wznósł się dym z e — studni jak dym pieca wielkiego, i zaciemnione zostało — słońce i — powietrze od — dymu — studni. **3.** I z — dymu wyszły szarańcze na — ziemię i została dana im władza jaką mają władzę — skorpiony — ziemi. **4.** I powiedziano im, aby nie szkodziłyby — trawie — ziemi ani wszelkiej zieleni ani, wszelkiemu drzewu, jeśli nie — ludziom [jedynie] którzy nie mają — pieczęci — Boga na — czołach [ich]. **5.** I został dany im [nakaz], aby nie uśmiercały ich, ale aby byli dręczeni miesiący pięć. I — męczarnia ich jak męczarnia [od] skorpiony, kiedy raziłby człowieka. **6.** I w — dniach owych będą szukać — ludzie — śmierci i nie — znajdą jej, i będą pragnąć umrzeć i uciekać [będzie] — śmierć od nich. **7.** i — podobne [z wyglądu] — szarańczy, podobne koniom przygotowanym do bitwy, a na — głowach ich jakby wieńce podobne złotu, i — twarze ich jak twarze ludzkie, **8.** i miały włosy jak włosy kobiet, i — zęby ich jak lwów były, **9.** i miały napierśniki jak pancerze żelazne, i — dźwięk — skrzydeł ich jak odgłos rydwanów koni licznych, biegnących do bitwy. **10.** i mają ogony podobne skorpionom i żądła, i w — ogonach ich, — władza ich, [by] szkodzić — ludziom miesiący pięć. **11.** Mają nad nimi króla, — zwiastuna — otchłani, imię jego po hebrajsku Abaddon i w — greckim imię ma Apollon. **12.** — "Biada" — pierwsze przeszło: Oto przychodzi jeszcze dwa "Biada" po tych.

Szósta trąba i drugie Biada!

13. I — szósty zwiastun zatrąbił: i usłyszałem odgłos jeden z — [czterech] rogów — ołtarza — złotego — przed — Bogiem, **14.** mówiący — szóstemu zwiastunowi, [który] mający — trąbę: Rozwiąż — czterech zwiastunów — związanych nad — rzeką — wielką Eufratem. **15.** I zostali rozwiązani — czterej zwiastunowie — przygotowani na — godzinę i dzień i miesiąc i rok, aby zabiliby — trzecią [część] — ludzkości. **16.** I — liczba — wojsk — konnicy dwa miriady miriad; usłyszałem — liczbę ich. **17.** I tak zobaczyłem — konie w — widzeniu i — siedzących na nich, mających napierśniki ogniste i hiacyntowe i siarkowe, a — głowy — koni jak głowy lwów, i z — ust ich wychodzi ogień i dym i siarka. **18.** Od — trzech ciosów tych zostali zabici — trzecia [część] — ludzkości, od — ognia i — dymu i — siarki — wychodzącej z — ust ich. **19.** — Bowiem władza — koni w — ustach ich jest i w — ogonach ich, —

bowiem ogony ich podobne węzom, mające głowy i — nimi wyrządzają szkody. **20.** A — pozostali — ludzie, [którzy] nie zostali zabici w — ciosach tamtych, ani zmienili myślenia, od — dzieł — rąk ich, aby nie kłaniali się — demonom i — wizerunkom — złotym i — srebrnym i — z brązu i — kamiennym i — drewnianym, [które] ani nie widzieć są w stanie, ani słuchać, ani chodzić, **21.** I nie zmieniły myślenia od — morderstw ich, ani od — magii ich, ani od — rozpusty ich, ani od — kradzieży ich.

Rozdział 10

ANIOŁ I MAŁY ZWÓJ

1. I zobaczyłem innego zwiastuna, siłacza schodzącego z — nieba, który jest odziany chmurą, i — [z] tęczę nad — głową jego, i — oblicze jego jak — słońce, i — stopy jego jak filary ognia, **2.** i mający w — ręku jego mały zwój otwarty. I położył — stopę jego — prawą na — morzu, — zaś lewą na — ziemi, **3.** I krzyknął głosem wielkim jak lew ryczy. I kiedy krzyknął, słowa wyrzekło — siedem grzmotów — swoich głosami. **4.** A kiedy słowa wyrzekło — siedem grzmotów, zamierzałem pisać, i usłyszałem głos z — nieba mówiący: Zapieczętuj te słowa które wyrzekło — siedem grzmotów, a nie te zapisałyś. **5.** I — zwiastun, którego zobaczyłem stojące na — morzu i na — ziemi, podniósł — rękę jego — prawą ku — niebiosom, **6.** I przysiągł na — Żyjącego na — wieki — wieków, co stworzył — niebiosa i — na nich i — ziemię i — na niej i — morze i — w nim, że czas już nie będzie, **7.** ale w — dniach — głosu — siódmego zwiastuna, kiedy będzie trąbić, i zostanie dokonana — tajemnica — Boga, gdy ogłosił dobrą nowinę — swoim sługom — prorokom. **8.** I — głos co usłyszałem z — nieba, znów mówiący ze mną i mówiący: Odejdź, weź — zwój — otwarty w — ręku — zwiastuna — stojącego na — morzu i na — ziemi. **9.** I przyszedłem do — zwiastuna, mówiąc mu: daj mi — mały zwój. I mówi mi: Weź i zjedz go, i uczyni gorzkim twój — brzuch ale w — ustach twych będzie słodki jak miód. **10.** I wziąłem — mały zwój z — ręki — zwiastuna, i zjadłem go, i był w — ustach mych jak miód słodki i kiedy zjadłem go, stał się gorzki — brzuch mój. **11.** I mówią mi: Trzeba ci znów prorokować o ludach i narodach i językach i królach licznych.

Rozdział 11

Dwaj świadkowie

1. I została dana mi trzcina podobna lasce, mówiąc: Podnieś się i zmierz — przybytek — Boga i — ołtarz i — oddających cześć w nim. **2.** I — dziedziniec — zewnętrzny — przybytku odrzuć od niego i nie jego mierz, bowiem został dany — narodom i — miasto — święte będą deptać miesiący czterdzieści dwa. **3.** A dam — dwóch świadków Mych, i będą prorokować dni tysiąc dwieście sześćdziesiąt okryci worami. **4.** Ci są — dwoma drzewami oliwnymi i — dwoma świecznikami —. przed — Panem — ziemi stojącymi, **5.** A jeśli ktoś im chce uczynić niesprawiedliwość, ogień wychodzi z — ust ich i pożera —

przeciwników ich, i jeśli kto chciałby im uczynić niesprawiedliwość, tak ma on zostać zabitym. **6.** Ci mają — władzę zamknąć — niebios, aby nie deszcz padałby [przez] dni — prorokowania ich, i władzę mają nad — wodami zmieniać je w krew i porazić — ziemię we wszelkiej pladze ilekroć jeśli chcieliby. **7.** A kiedy dokończą — świadectwo ich, — zwierzę — wchodzące z — otchłani uczyni z nimi wojnę i zwycięży ich i zabije ich. **8.** A — zwłoki ich na — ulicach — miasta — wielkiego, które jest nazywane duchowo Sodomą i Egiptem, gdzie i — Pan ich został ukrzyżowany. **9.** i widzą z — ludów i plemion i języków i narodów, — zwłoki ich dni trzy i pół, i — zwłoki ich nie dopuszczą położyć w grobowcu. **10.** I — zamieszkujący na — ziemi radują się nad nimi i weselą i prezenty będą posyłać sobie nawzajem, gdyż ci — dwaj prorocy dręczyli — zamieszkujących na — ziemi. **11.** A po — trzech dniach i połowie duch życia od — Boga, wszedł w nich, i stanęli na — stopach ich i lęk wielki padł na — widzących ich. **12.** I usłyszawszy głos wielki z — nieba mówiący im: Wzniescie się tutaj: i wzniesli się do — niebios w — chmurze, i zobaczyli ich — nienawidzący ich. **13.** I w owej — godzinie stało się trzęsienie wielkie, i — dziesiąta [część] — miasta upadła, i zostali zabici w — trzęsieniu ziemi imiona ludzi tysięcy siedem, i — pozostali przestraszeni stali się i dali chwałę — Bogu — nieba. **14.** — Biada — drugie przeszło; oto — Biada — trzecie przychodzi szybko.

Siódma trąba i trzecie biada

15. I — siódmy zwiastun zatrąbił: i było głosy wielkie na — niebie, mówiące: Stało się — królestwo — świata — Panu naszemu, i — Pomazańcowi Jego i królować będzie na — wieki — wieków **16.** I — dwudziestu czterech starszych — przed — Bogiem siedzących na — tronach ich, upadło na — twarze ich i oddali cześć — Bogu, **17.** mówiąc: Dziękujemy ci, Panie — Boże — Wszechmogący — któryś jest i — był, bowiem wzięłaś — moc Twą — wielką i zaczęłaś królować. **18.** I — narody rozgniewały się i przyszedł — gniew Twój i — pora — martwych sędzić i dać — zapłatę — sługom Twoim — prorokom i — świętym i — bojącym się — imienia Twego, — małym i — wielkim i niszcząc — niszczących — ziemię. **19.** I został otwarty — przybytek — Boga — w — niebie, i pojawiła się — arka — przymierza Jego w — przybytku Jego, i stały się błyskawice i głosy i grzmoty i trzęsienie [ziemi] i grad wielki.

Rozdział 12

WIZJA KOBIETY I SMOKA

1. I znak wielki pojawił się na — niebie, kobieta odziana — słońcem, a — księżyc poniżej — stóp jej, i na — głowie jej wieniec gwiazd dwunastu, **2.** i w łonie mająca, i krzyczy rodząc w bólach i udręczona urodziła. **3.** I pojawił się inny znak na — niebie, i oto smok ognisty wielki, mający głów siedem i rogów dziesięć i na — głowach jego siedem diademów, **4.** i — ogon jego ciągnie — trzecią [część] — gwiazd — nieba, i rzucił je na — ziemię i — smok stanął przed — kobietą — mającą urodzić, aby kiedy urodziłaby — dziecko jej, pożarłby [je]. **5.** i urodziwszy syna, mężczyznę co ma paść wszystkie —

narody — laską żelazną i zostało porwane — dziecko jej do — Boga i do — tronu Jego. **6.** i — kobieta uciekła na — pustkowie, gdzie posiada tam miejsce który jest przygotowane od — Boga, aby tam karmiliby ją dni tysiąc dwieście sześćdziesiąt.

Książę Michał i jego wojsko staje do walki ze smokiem w obronie kobiety i jej dziecka

7. i stała się wojna w — niebie, — Michał i ci zwiastuni jego — walczyli ze — smokiem, i — smok wojował i ci zwiastuni jego, **8.** i nie mieli siły, ani miejsce znalazło się [dla] nich jeszcze w — niebie. **9.** I zrzucony został — smok — wielki, — wąż — pradawny, — zwany Oszczercą i — Przeciwnikiem — zwodzący — świat zamieszkały cały, zrzucony został na — ziemię, i ci zwiastuni jego z nim zostali zrzuceni. **10.** i usłyszałem głos wielki w — niebie mówiący: Teraz stało się — zbawienie i — moc i — królestwo — Boga naszego i — władza — Pomazańca Jego, bowiem został zrzucony — oskarżyciel — braci naszych, — oskarżający ich przed — Bogiem naszym dniem i nocą. **11.** I oni zwyciężyli go przez — krew — Baranka i przez — słowo — świadectwa Jego, i nie umiłowali — dusz ich aż do śmierci. **12.** Dla tego cieszcie się, niebiosia i ci w nich mieszkający, biada — ziemi i — morzu, bowiem zszedł — oszczerca do was mający furję wielką, zobaczywszy, że mały czas posiada. **13.** I kiedy zobaczył — smok, że został zrzucony na — ziemię, prześladował — kobietę, która urodziła — mężczyznę. **14.** I zostały dane — kobiecie — dwa skrzydła — orła — wielkiego, aby leciała na — pustkowie, na — miejsce jej, gdzie karmiona jest tam czas i czasy i połowę czasu, [z dala] od oblicza — węża. **15.** I wyrzucił — wąż z — ust jego za — kobietą wodę jak rzekę, aby ją porwaną przez nurt uczyniłby. **16.** I pomogła — ziemia — kobiecie, i otworzyła — ziemia — usta ją i połknęła — rzekę, którą wyrzucił — smok z — ust jego. **17.** I rozgniewał się — smok na — kobietę, i poszedł uczynić wojnę z — pozostałym — nasieniem jej, — zachowującym — przykazania — Boga i mającym — świadectwo Jezusa, **18.** i stanął na — piasku — morza.

Rozdział 13

DWA ZWIERZĘCIA - PIERWSZE ZWIERZĘ

1. I zobaczyłem, z — morza zwierzę wychodzące mające rogów dziesięć i głów siedem i na — rogach jego dziesięć diademów, i na — głowach jego imiona bluźniercze. **2.** A — zwierzę [które] zobaczyłem było podobne panterze a — stopy jego, jak niedźwiedzia a — usta jego jak usta lwa. I dał mu — smok — moc jego i — tron jego i władzę wielką. **3.** I jedna z — głów jego jak zraniona na śmierć, lecz — cios — śmierci jego został uzdrowiony. I pełna podziwu [poszła] cała — ziemia za — zwierzęciem, **4.** i oddali cześć — smokowi, bowiem dał — władzę — zwierzęciu, i oddali cześć — zwierzęciu mówiąc: Któż podobny [jest] — zwierzęciu, i kto może wojować z nim? **5.** I zostały dane mu usta mówiące [słowa] wielkie i bluźnierstwa, i została dana mu władza [to] czynić [przez] miesiące czterdzieści dwa. **6.** I otworzyło — usta jego w bluźnierstwach do — Boga, bluźniąc — imieniu Jego i — namiotowi Jego,

[i tym] w — niebie namiotującym. **7.** I została dana mu uczynić wojnę ze — świętymi i zwyciężyć ich i została dana mu władza nad wszelkim plemieniem i ludem i językiem i narodem. **8.** I będą oddawali cześć jemu wszyscy — zamieszkujący na — ziemi, których nie zapisane [jest] — imię jego w — zwoju — życia — Baranka — zabitego, od założenia świata. **9.** Jeśli kto ma ucho, niech usłyszy. **10.** Jeśli ktoś [ma iść] do niewoli, do niewoli odchodzi; jeśli ktoś — mieczem [ma] zostać zabity, trzeba mu — mieczem zostać zabitym. Tutaj jest — cierpliwości i — wiara — świętych.

Dwa zwierzęcia - Drugie zwierzę

11. I zobaczyłem inne zwierzę wychodzące z — ziemi, i miało rogów dwa, podobnie Barankowi, lecz mówiło jak smok. **12.** I — władzę — pierwszego zwierzęcia całą czyni przed nim. I czyni — ziemię i — na niej zamieszkujących, aby oddali cześć — zwierzęciu — pierwszemu, co zostało uzdrowione — zranienie — śmierci jego. **13.** I czyni znaki wielkie, aby i ogień uczyniło z — nieba schodzący na — ziemię przed — ludzmi. **14.** I zwodzi — zamieszkujących na — ziemi przez — znaki, które dano jej uczynić przed — zwierzęciem, mówiąc — zamieszkującym na — ziemi, [by] uczynili obraz — zwierzęciu, co ma — cios — mieczem a przeżyło. **15.** I zostało dane mu dać ducha — obrazowi — zwierzęcia, aby i przemówiła — podobizna — zwierzęcia, i sprawiła, aby ilu kolwiek nie oddaliby czci — obrazowi — zwierzęcia zostali zabici. **16.** I czyni, [że] wszyscy: — mali i — wielcy, i — bogaci i — biedni, i — wolni i — niewolnicy, aby daliby im piętno na — rękę ich — prawą lub na — czoło ich, **17.** i aby nie ktoś mógłby kupić lub sprzedać, jeśli nie — mający — piętna, — imię — zwierzęcia lub — liczby — imienia jego. **18.** Tutaj [potrzebna] mądrość jest: — mający umysł niech obliczy — liczbę — zwierzęcia, liczbą bowiem człowieka jest. A — liczba jego sześćset sześćdziesiąt sześć.

Rozdział 14

PIEŚŃ 144 000

1. I zobaczyłem, i oto — Baranek stojący na — górze Syjon, i z Nim sto czterdzieści cztery tysiące mających — imię Jego i — imię — Ojca Jego napisane na — czołach ich. **2.** I usłyszałem głos z — nieba jak odgłos wód licznych i jak odgłos grzmotu wielkiego, i — głos który usłyszałem jak kitarzystów grających na — kitarach ich. **3.** I śpiewają pieśń nową przed — tronem i przed — czterema stworzeniami i — starszymi. I nikt [nie] mógł nauczyć się — pieśni jeśli nie — sto czterdzieści cztery tysiące, ci wykupieni z — ziemi. **4.** Ci są, którzy z kobietami nie splamili się; dziewiczy bowiem są. Ci — towarzyszący — Barankowi gdziekolwiek — szedłby. Ci wykupieni zostali z — ludzi, pierwocina — Bogu i — Barankowi. **5.** A w — ustach ich nie znalazł się fałsz, niewinni są.

PRZESŁANIE TRZECH ZWIASTUNÓW

6. I zobaczyłem innego zwiastuna lecącego w środku nieba, mającego dobrą nowinę wieczną ogłosić wobec — siedzących na — ziemi i wobec wszelkiego narodu i plemienia i języka i ludu, 7. mówiąc — głosem wielkim: Bójcie się — Boga i dajcie Mu chwałę, bowiem przyszła — godzina — sądu Jego, i oddajcie cześć — Stwórcy — niebios i — ziemi i mórz i źródeł wód. 8. A inny zwiastun drugi nastąpił mówiąc: Upadł, upadł Babilon — wielki, co z — wina — namiętności — rozputy jego napoił wszystkie — narody. 9. A inny zwiastun trzeci nastąpił [po] nich mówiąc — głosem wielkim: Jeśli kto oddaje cześć — zwierzęciu i — wizerunkowi jego, i bierze piętno na — czoło jego lub na — rękę jego, 10. i sam wypije z — wina — zapalczywości — Boga, — zmieszanego, nierozcieńczonego w — kielichu — gniewu Jego i będą dręczeni w ogniu i siarce przed zwiastunami świętymi i przed — Barankiem. 11. a — dym — męczarni ich na wieki wieków wznosi się, i nie mają odpoczynku dniem i nocą ci oddający cześć — zwierzęciu i — wizerunkowi jego, i jeśli kto bierze — piętno — imienia jego. 12. Tutaj — wytrwałość — świętych jest, — strzegący — przykazań — Boga i — wiary Jezusa. 13. I usłyszałem głos z — nieba mówiący: Napisz, Szczęśliwi — martwi — w Panu umierający odtąd. Tak, mówi — Duch, aby odpoczęli od — trudów ich, — bowiem dzieła ich towarzyszą za nimi.

ŻNIWA ZIEMI - POCHWYCENIE I SĄD

14. I zobaczyłem, i oto chmura biała, i na — chmurze siedzący, podobny Synowi Człowieka mający na — głowie Jego wieniec złoty i w — ręku Jego sierp ostry. 15. I inny zwiastun wyszedł z — świątyni, krzyżąc — głosem wielkim — siedzącemu na — chmurze: Poślij — sierp Twój i żnij, bowiem przyszła — godzina żąć, gdyż obeschło — żniwo — ziemi. 16. I rzucił — siedzący na — chmurze — sierp Jego na — ziemię, i została zżęta — ziemia. 17. I inny zwiastun wyszedł z — świątyni — w — niebie, mający i swój sierp ostry. 18. I inny zwiastun wyszedł zza — ołtarza, — mający władzę nad — ogniem, i zawołał głosem wielkim — mającemu — sierp — ostry mówiąc: Poślij twój — sierp — ostry i zbierz — kiście — winorośli — ziemi, bowiem dojrzały — grona jej. 19. I rzucił — zwiastun — sierp jego na — ziemię, i zebrał — winorośl — ziemi i wrzucił w — tłoźnię — zapalczywości — Boga — wielkiej. 20. I została udeptana — tłoźnia poza — miastem, i wyszła krew z — tłoźni aż do — wędzideł — koni, na stadiów tysiąc sześćset.

Rozdział 15

ZWIASTUNOWIE PLAG OSTATECZNYCH

1. I zobaczyłem inny znak na — niebie, wielki i zdumiewający, zwiastunów siedmiu mających plag siedem — ostatnich, gdyż w mich dokona się — zapalczywość — Boga. 2. i zobaczyłem jakby morze szkliste zmieszane z ogniem, i — zwyciężających ze — zwierzęciem i z — obrazem jego, i z — liczbą —

imienia jego, stojących nad — morzem — szklistym, mających kitary — Boga. **3.** I śpiewają — pieśń Mojżesza — sługi — Boga i — pieśń — Baranka, mówiąc: Wielkie i niezwykle — dzieła Twe, Panie — Boże — Wszechmogący; sprawiedliwe i prawdziwe — drogi Twe, — Królu — narodów. **4.** Kto nie — bałby się, Panie , i [nie] uwielbił — imienia Twego? Bo jedynie [Tyś] święty, bo wszystkie — narody przybędą i będą oddawali cześć przed Tobą, bo — sprawiedliwe wyroki Twoje zostały ujawnione. **5.** I po tem zobaczyłem, i został otworzony — przybytek — namiotu — świadectwa w — niebie, **6.** I wyszli, — siedmiu zwiastunów — mający — siedem plag z — przybytku, odziani lnem czystym, lśniącym i opasani wokół — piersi pasami złotymi. **7.** I jedna z — czterech żyjących dała — siedmiu zwiastunom siedem czasz złotych, będące pełne — wzburzenia — Boga — żyjącego na — wieki — wieków. **8.** I została napełniony — przybytek dymem z — chwały — Boga i z — mocy Jego, i nikt nie mógł wejść do — przybytku, aż dokonane zostałyby — siedem plag — siedmiu zwiastunów.

Rozdział 16

CZASZE GNIEWU BOŻEGO

1. I usłyszałem wielki głos z — przybytku mówiący — siedmiu wysłannikom: Odchodźcie i wylewajcie — siedem czasz — zapalczywości — Boga na — ziemię.

Pierwsza czasza

2. I odszedł — pierwszy i wylał — czaszę jego na — ziemię. I pojawił się wrzód zły i złośliwy na — ludziach — mających — piętno — zwierzęcia i — oddających cześć — obrazowi jego.

Druga czasza

3. I — drugi wylał — czaszę jego na — morze, i pojawiła się krew jak martwego, i wszelka dusza żyjącą umarła, — w — morzu.

Trzecia czasza

4. I — trzecią wylał — czaszę jego w — rzeki i — źródła — wód. I stały się krwią. **5.** I usłyszałem — zwiastuna — wód mówiącego: Sprawiedliwy jesteś, — Będący i [któryś] Był —, Święty, bo te osądziłeś, **6.** bo krew świętych i proroków, wylali i krew im dałeś pić; godni są. **7.** I usłyszałem — ołtarz mówiący: Tak, Panie — Boże — Wszechmogący, prawdziwe i sprawiedliwe — sądy Twe.

Czwarta czasza

8. I — czwarty wylał — czaszę jego na — słońce, i została dana mu [moc] przypalić — ludzi w ogniu. **9.** I zostali spieczeni — ludzie upałem wielkim, i bluźnili — imieniu — Boga, — mającego — władzę nad — plagami tymi, i nie zmienili myślenia dając Mu chwałę.

Piąta czasza

10. I — piąty wylał — czaszę jego na — tron — zwierzęcia, i stało się — królestwo jego, zaćmione i gryźli — języki ich z — bólu, 11. i bluźnili — Bogu — nieba od — bólów ich i od — wrzodów ich, i nie zmienili myślenia od — czynów ich.

Szósta czasza

12. I — szósty wylał — czaszę jego na — rzekę — wielką Eufrat i została wysuszona — woda jej, aby przygotowana została by — droga — królów — od wschodu słońca. 13. I zobaczyłem z — ust — smoka i z — ust — zwierzęcia i z — ust — pseudo-proroka, duchy trzy nieczyste, jak żaby, 14. były bowiem [to] duchy demonów czyniące znaki, które wychodzą od — królów — zamieszkujących całą [ziemię], [by] zgromadzić ich na — wojnę, — dzień — wielki — Boga — Wszechmocnego. 15. Oto przychodzę jak złodziej: Szczęśliwy — czuwający i strzegący — szaty jego, aby nie nagi chodził i widzieliby — pohańbienie jego. 16. I zgromadził ich na — miejsce — zwane [po] hebrajsku "Harmagedon".

Siódma czasza

17. I — siódmy wylał — czaszę jego na — powietrze, i wyszedł głos wielki z — przybytku od — tronu mówiący: Stało się! 18. I stały się, błyskawice i głosy i grzmoty i trzęsienie [ziemi] stało się wielkie, jakie nie stało się od kąd człowiek, stał się na — ziemi. Tak ogromne trzęsienie [ziemi], tak wielkie. 19. I stało się, [że] miasto — wielkie na trzy części i — miasta — narodów upadły, i Babilon — wielki przypomniany został przed — Bogiem, [by] dać jej — kielich — wina — zapalczego — gniewu Jego. 20. I wszelka wyspa uciekła i góry nie zostały znalezione. 21. I grad wielki jak waży talent zstępuje z — nieba na — ludzi. I zaczęli bluźnić — ludzie — Bogu z [powodu] — plagi — gradu, bo wielka jest — plaga jego bardzo.

Rozdział 17

WIELKA PROSTYTUTKA I ZWIERZĘ

1. I przyszedł jeden z — siedmiu zwiastunów — mających — siedem czasz, i przemówił do mnie mówiąc: Przyjdź, pokażę ci — sąd [nad] prostytutką — wielką — siedzącą nad wodami licznymi, 2. z którą uprawiali nierząd — królowie — ziemi i zostali upojeni — zamieszkujący — ziemię od — wina — nierządu jej. 3. I przeniósł mnie na pustkowie w Duchu. I zobaczyłem kobietę siedzącą na zwierzęciu szkarłatnym, pełnym imion bluźnierczych, mającym głów siedem i rogów dziesięć. 4. A — kobieta była okryta purpurą i szkarłatem, i przyozdobiona złotem i kamieniem drogim i perłami, mająca kielich złoty w — ręce jej pełen obrzydliwości i — nieczystości — nierządu jej. 5. A na — czole jej imię napisane, tajemnica: BABILON — WIELKI, — MATKA — PROSTYTUTEK I — OBRZYDLIWOŚCI — ZIEMI. 6. I zobaczyłem — kobietę pijaną od — krwi — świętych i od — krwi — świadków Jezusa.

I zdziwiłem się zobaczywszy ją zdziwieniem wielkim. **7.** I powiedział mi — zwiastun: Dla czego zdziwiłeś się? Ja opowiem ci — tajemnicę — kobiety i — zwierzęcia — noszącego ją — mającego — siedem głów i — dziesięć rogów. **8.** — Zwierzę, co ujrzałeś było i nie jest, i zamierza wychodzić z — otchłani i na zgubę odchodzi. I zdziwią się — zamieszkujący na — ziemi, których nie [jest] zapisane — imię na — zwoju — życia od założenia świata, patrząc [na] zwierzę, że było i nie jest i które ma przyjść. **9.** Tutaj — rozum — mający mądrość. — Siedem głów siedmioma górami są, gdzie — kobieta siedzi na nich. A królów siedem jest. **10.** — Pięciu upadło, — jeden jest, — inny jeszcze nie przyszedł, a kiedy przyjdzie, nieco jemu jest konieczne pozostać. **11.** A — zwierzę co było a nie jest, i on ósmym jest i od — siedmiu jest, i na zgubę odchodzi. **12.** A — dziesięć rogów co ujrzałeś, dziesięcioma królami są, co królestwa jeszcze nie wzięli, ale władzę jak królowie [na] jedną godzinę otrzymują ze — zwierzęciem. **13.** Ci jeden zamysł mają, i — moc i władzę ich — zwierzęciu dają. **14.** Ci z — Barankiem wojować będą i — Baranek zwycięży ich, gdyż, Panem panów jest i Królem królów, a ci z Nim, powołani i wybrani i wierni. **15.** I mówi mi: — Wody, co ujrzałeś, gdzie — prostytutka siedzi, ludami i tłumami są i narodami i językami. **16.** I — dziesięć rogów co ujrzałeś i — zwierzę, te znieawidzą — prostytutkę, i spustoszoną uczynią ją i nagą, i — ciało jej zjedzą, i ją spalą w ogniu. **17.** — Bowiem Bóg dał w — serca ich uczynić — zamysł Jego, i uczynić jednym zamysłem i dając — królestwa ich — zwierzęciu, aż dokonane zostaną — słowa — Boga. **18.** A — kobieta, którą ujrzałeś jest — miastem — wielkim — mającym królowanie nad — królami — ziemi.